

ἡ ἀγρίας ὕψεως, μὲ περικεφαλαίαν ὠπλισμένος, παριστάνων οὐσιωδῶς τὸν Ἑθνικὸν Θεὸν Ἀρην. Δὲν φαίνεται ὁμως περὶ αὐτὸν κανὲν ἄλλο πολέμου παράσημον, ἐκτὸς τῆς περικεφαλαίας. Ἡ μία τοῦ χεῖρ κρατεῖ δεμάτιον ἀπὸ ἀνθη ἀμυγδαλέας καὶ ἀπὸ κλωνάρια διάφορα, ἐπιστηρίζεται δὲ εἰς σκαφεῖον, ἐνῶ καλὰθιον σπόρων κρέμεται ἀπὸ τὸν αὐτὸν βραχίονα. Ἡ ἄλλη δὲ χεῖρ κρατεῖ ἡ ἐγγίζει κριὸν, πρὸς ὑποδήλωσιν τοῦ ἀστερισμοῦ Κριοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβαίνει ὁ ἥλιος τὴν 8—20ην ἡμέραν τοῦ μηνὸς τούτου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει ἡ ὥρα τῆς ἀνοίξεως. Ἀγγλος ποιητὴς παριστάνει τὸν Μάρτιον καθήμενον ἐπὶ κριοῦ, καὶ διασκορπίζοντα σπόρους ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΙΩΝ.

Ω ΜΑΚΑΡΙΕ σὺ τάτε ἄλλα, καὶ αὐτὸ τοῦτο διὰ πένητος πλούσιος γεγένησαι· πολὺ γὰρ οἶομαί σε καὶ διὰ τοῦτο ἡδιον πλουτεῖν, ὅτι πεινήσας χρημάτων πεπλούτηκας.—Καὶ ὁ Φεραύλας εἶπεν, Ἡ γὰρ οὕτως, ὦ Σάκα, ὑπολαμβάνεις, ὡς ἐγὼ νῦν τοσοῦτῳ ἡδιον ζῶ, ὅσῳ πλείω κέκτημαι; Οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι ἐσθίω μὲν καὶ πίνω καὶ καθεύδω οὐδ' ὅτιοῦν ἡδιον νῦν ἢ τότε, ὅτε πένης ἦν. Ὅτι δὲ ταῦτα πολλὰ ἐστὶ, τοσοῦτον κερδαίνω· πλείω μὲν φυλάττειν δεῖ, πλείω δὲ ἄλλοις διανέμειν, πλείω δὲ πλειόνων ἐπιμελούμενον πράγματα ἔχειν. Νῦν γὰρ δὴ ἐμὲ πολλοὶ μὲν οἰκέται σίτον αἰτοῦσι, πολλοὶ δὲ πιεῖν, πολλοὶ δὲ ἱμάτια· οἱ δὲ ἱατρῶν δέονται· ἡκεὶ δὲ τις, ἡ τῶν προβάτων λελυκωμένα φέρων, ἡ τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα, ἡ νόσον φάσκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσιν· ὥστ' ἐμοιγε δοκῶ, ἔφη ὁ Φεραύλας, νῦν διὰ τὸ πολλὰ ἔχειν πλείω λυπεῖσθαι ἢ πρόσθεν διὰ τὸ ὀλίγα ἔχειν.—Καὶ ὁ Σάκας, Ἀλλὰ ναι, μὰ Δία, ἔφη, ὅταν σῶα ᾖ, πολλὰ ὀρῶν, πολαπλάσια ἐμοῦ εὐφραίνει.—Καὶ ὁ Φεραύλας εἶπεν, Οὐτοί, ὦ Σάκα, οὕτως ἡδὺ ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, ὥσπερ ἀνιαρὸν τὸ ἀποβάλλειν.—ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Εἰς τὸ Λονδίνον ἐκδίδονται 11 ἐφημερίδες καθημεριναί, ἐξ τὸ πρῶτ', καὶ πέντε τὸ ἐσπέρας· καὶ 25 ἐβδομαδικαί. Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἀξιολογωτέρα εἶναι ὁ Χρόνος, ἥτις πωλεῖ καθημέραν 10,000 ἀντίτυπα. Αἱ 36 αὗται ἐφημερίδες λέγεται ὅτι κυκλοφοροῦν καθ' ἐβδομάδα 360,000 ἀντιτύπων,—120,000 αἱ ἐβδομαδικαί, καὶ 240,000 αἱ καθημεριναί. Ἐκτὸς τούτων, αἵτινες πληρόνουν τὸν δασμὸν τοῦ χαρτοσήμου, λέγεται ὅτι κυκλοφοροῦνται καθ' ἐβδομάδα καὶ 200,000 ἀντίτυπα ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι δὲν

ὑπόκεινται εἰς τὸν προειρημένον δασμὸν.

Περιοδικὰ δὲ συγγράμματα ἐκδίδονται κατὰ τριμήνον 5· κατὰ μῆνα, 13· καὶ καθ' ἐβδομάδα, 5. Τὸ κυριώτερον ἐκ τῶν κατὰ τριμήνον περιοδικῶν πωλεῖ 9,000 ἀντίτυπα· ἀπὸ δὲ τὰ ἐβδομαδικὰ, ἐν (Penny magazine) ἐπώλει πρὸ τῆς νῦν 200,000 ἀντίτυπα, τώρα δὲ 140,000· καὶ ἐν ἄλλο (Saturday magazine) 60,000.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ τὰ ἐφήμερον φαινόμενον τοῦ βίου, εἶδα τὸν μέγαν δεριστὴν, ὡς στάχεις τοῦ πεδίου,

Τὰς γενεὰς δερίζοντα,

Καὶ εἶδα τὰφοὺς χαίνοντας ὅπου πατὴρ τὸν πόδα,

Καὶ εἶδα τῆς νεότητος, τῆς καλλονῆς τὰ ῥέδα

Πρωίμως ἀπανθίζοντα·

Καὶ εἶπα, Πάντα πρόσκαιρα, παντοῦ ἀθεσάϊατος,

Ἡ γῆ παρδου σκῆνωμα, ὁ κόσμος ματαιότης,

Καὶ δνειρον ὁ βίος!

Πλὴν τὴν τροφὴν τῶν τῆν νεκρῶν χωνεύσαντες οἱ τάφοι

Ἐκλείσθησαν; ἐρώτησα, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐγράφη

Τὸ μαῦρον αἰώνιος;

Ζητούντος τὸ δυσεύρετον τῆς ἀληθείας ἵχνος,

Εἰς τὴν σκοτίαν τῆς νυκτὸς τῆς πίστεως ὁ λύχνος

Τὸ βῆμά μου φωτίζει,

Κ' ἡ ἐμπνευσμένη γλῶσσά μου μὲ πρόβῃσιν βεβαίαν

Εἰς τοὺς ἐλπίζοντας θνητοὺς ἀνάστασιν, καὶ νέαν

Ζωὴν εὐαγγελίζει.

Ὅποτεν εἶδον καταρχὰς οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν δύσιν

Τὸν ἥλιον κρυπτόμενον, τὴν σκοτισθεῖσαν φύσιν

Ἦς νήπια ἐβρῆνσαν·

Ἀλλὰ ἰδόντες τὸν λαμπρὸν εἰς τῆς αὐγῆς τὰς πύλας

Νὰ περπαλῇ τοὺς οὐρανούς, ἐκ νέου ἀνατείλεις,

Πηγεῖς τὸν προσεκύνησαν.

Ἡ πλάσις στίλβει καθαρὰ ἐμπρὸς μας ὡς ἀδάμας,

Οὐδ' εἰς ὁμίχλην κρύπτεται, καὶ εἰς τὰ βλέμματά μας

Ἀνοίγει τὸ βιβλίον τῆς·

Ἀμδλωπεῖ τὸ ἔμμα μας, κ' ἡ ἀμυδρά μας κρίσις·

Ἀλλ' ἂν ζητήσωμεν τὸ φῶς, ἐμπρὸς μας κείται λύσις

Σαφὴς τῶν μυστηρίων τῆς.

Συκοφαντοῦν τὸν θάνατον· μὲ φοινικὸν ὀδόντα

Δὲν πνίγει ὅ,τι ζωντανόν, οὐδὲ ῥοφᾷ τὰ ὄντα,

Οὐδὲ τὴν ὕλην φθεῖρει·

Ἀπὸ τὴν φύσιν ἀπαιτεῖ τὸν τακτικὸν τῆς φύρον·

Δρέπει τοὺς στάχεις τοὺς ξηροὺς, καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν σφόδρον

Πρὸς νέον ξέρος σπείρει.

Μὲ τὴν πνοὴν τοῦ τῆς ζωῆς τὰ ὕδατα ταράττει·

Τὴν φύσιν σπρώχν' εἰς τὰ ἐμπρὸς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς φράττει

Ἐξόπισθεν μὲ μνήματα·

Συλλέγει μετ' ἐπιμονῆς τὰ ῥάκη τῶν αἰώνων,

Καὶ ὕλην δίδει πρὸχρον εἰς τὸν τεχνίτην χρόνον

Πρὸς νέα τεχνουργήματα.

Ἀλλὰ πρὸς τ' αἶλα πετοῦν οἱ αἶελοι σπινθῆρες·

Τοὺς σέβονται θερησκευτικῶς αἱ βάνανσοι τοῦ χεῖρες,

Κ' ἐγγρίζουν μόνον χῶμα·

Διότι αἶλος ψυχὴ τὰ σώματα συνδέει,

Διότ' εἰς τὸ ναυάγιον τῶν ὄντων ἐπιπλεῖ

Αὕτη μετὰ τὸ σῶμα.

A. P. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.